

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 470/2014

z dnia 13 maja 2014 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz szkła solarnego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 4 i art. 14 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Środki tymczasowe

- (1) W dniu 28 listopada 2013 r. Komisja Europejska („Komisja”) nałożyła rozporządzeniem (UE) nr 1205/2013 („rozporządzenie w sprawie cła tymczasowego”) ⁽²⁾ tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz szkła solarnego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej.
- (2) Postępowanie wszczęto w dniu 28 lutego 2013 r. w wyniku skargi złożonej w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % całkowitej unijnej produkcji szkła solarnego ⁽³⁾.
- (3) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

2. Dalsze postępowanie

- (4) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których nałożono tymczasowe cło antydumpingowe („ujawnienie tymczasowych ustaleń”) szereg zainteresowanych stron przedłożyło oświadczenia w formie pisemnej, przedstawiające ich opinie w sprawie tymczasowych ustaleń. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono wypowiedzenie się w formie ustnej.
- (5) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały uwzględnione, a w stosownych przypadkach tymczasowe ustalenia zostały odpowiednio zmienione.
- (6) Następnie Komisja poinformowała wszystkie strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz szkła solarnego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”), a także ostatecznie pobrać kwoty zabezpieczone w postaci cła tymczasowego („ujawnienie ostatecznych ustaleń”). Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi na temat ostatecznych ustaleń.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1205/2013 z dnia 26 listopada 2013 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz szkła solarnego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 316 z 27.11.2013, s. 8).

⁽³⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu szkła solarnego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 58 z 28.2.2013, s. 6).

- (7) Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone i w stosownych przypadkach uwzględnione.

3. Kontrola wrywkowa

- (8) Jeden z producentów eksportujących twierdził, że w motywach 7, 11 i 75 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych nie podano wyraźnie łącznej liczby producentów unijnych. W tym względzie Komisja potwierdza niniejszym, że zgłosiło się ośmiu producentów unijnych, którzy prowadzili działalność w OD. Tylko jeden z nich zgodził się na ujawnienie swojej tożsamości. W swojej odpowiedzi na dokument zawierający ogólne ustalenia skarżący wymienił trzech producentów unijnych, którzy zaprzestali prowadzenia działalności gospodarczej (Guardian, AGC i Centrosolar Glass), oraz czwarte przedsiębiorstwo, które znacznie ograniczyło produkcję (Saint Gobain).
- (9) Wobec braku innych uwag dotyczących metody kontroli wrywkowej producentów eksportujących w ChRL i producentów unijnych niniejszym potwierdza się ustalenia tymczasowe zawarte w motywach 7–24 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (10) Po przyjęciu rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych przeprowadzono wizytę weryfikacyjną w lokalach drugiego współpracującego użytkownika, mianowicie Viessmann Faulquemont S.A.S. (Francja).

5. Prawa procesowe

- (11) Jeden z producentów eksportujących twierdził, że przedstawione mu tymczasowe ustalenia były niewystarczające, w szczególności w odniesieniu do obliczenia dumpingu, podcięcia cenowego i marginesu szkody. Z powodu braku odpowiedniego ujawnienia faktów przedsiębiorstwo to zostało pozbawione podstawowego prawa do obrony zagwarantowanego w rozporządzeniu (WE) nr 1225/2009 („rozporządzeniu podstawowym”), Porozumieniu anty-dumpingowym WTO oraz Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (12) W odniesieniu do obliczania marginesu dumpingu wspomniany producent eksportujący twierdził, że w ramach tymczasowych ustaleń nie przedstawiono szczegółowych informacji dotyczących wysokości dostosowania w odniesieniu do kosztów powlekania oraz kosztów procesu produkcyjnego typu „float” (zob. motyw 64 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych) ani odsetka kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku.
- (13) Wniosek ten przyjęto i Komisja ujawniła dodatkowe informacje. W przypadkach gdy nie można było przedstawić dokładnych danych ze względów poufności, przedstawiono je w formie przedziałów.
- (14) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń wspomniany producent eksportujący twierdził, że ujawnione dane nadal nie były wystarczające, podnosząc w szczególności, że nie było jasne, czy przy dostosowaniu w odniesieniu do kosztu powlekania wzięto pod uwagę koszt powlekania jednostronnego, obustronnego, czy też obu tych rodzajów.
- (15) Jak wyjaśniono poniżej w motywie 68, zainteresowane strony nie przedstawiły żadnych dowodów wykazujących, że istnieje stała różnica kosztów produkcji szkła solarnego powlekanego jednostronnie i obustronnie. Z tego względu Komisja przy obliczaniu poziomu dostosowania nie dokonała rozróżnienia szkła solarnego powlekanego jednostronnie i obustronnie.
- (16) W odniesieniu do szkody ten sam producent eksportujący skarżył się, że – w skierowanym do niego specjalnym dokumencie ujawniającym ustalenia – ceny sprzedaży i ceny docelowe producentów unijnych w odniesieniu do dwóch z pięciu rodzajów produktu zostały oznaczone jako niejawne lub zostały podane w postaci przedziałów ze względów poufności.
- (17) Przedsiębiorstwo to twierdziło także, że sprawie tej nadano charakter wysoce poufny, w wyniku czego znana jest nazwa tylko jednego z producentów unijnych objętych próbą. W związku z tym przedsiębiorstwo wyraziło opinię, że nawet gdyby w odniesieniu do niektórych rodzajów produktu informacje odnosiły się tylko do danych jednego lub dwóch producentów unijnych, w żadnym razie nie byłoby możliwości identyfikacji tych przedsiębiorstw, a przez to zapewnienia wspomnianemu producentowi eksportującemu znaczącej przewagi konkurencyjnej w stosunku do jego konkurentów w Unii – indywidualnie lub zbiorowo.
- (18) Zgodnie z art. 20 rozporządzenia podstawowego Komisja jest istotnie zobowiązana do ujawnienia, po wprowadzeniu środków tymczasowych, szczegółów dotyczących najważniejszych faktów i ustaleń, na podstawie których wprowadzono środki. Komisja jest jednak również zobowiązana na mocy art. 19 rozporządzenia podstawowego do traktowania jako poufne wszelkich informacji mających charakter poufny lub dostarczonych na zasadzie poufności.
- (19) W tym konkretnym przypadku rzeczywiste ceny sprzedaży i ceny docelowe producentów unijnych w odniesieniu do dwóch rodzajów produktu usunięto lub przedstawiono w postaci przedziałów, gdyż informacje dotyczące jednego z tych rodzajów produktu pochodzą wyłącznie od jednego lub dwóch producentów unijnych. Ponadto w branży wiadomo powszechnie, że tego konkretnego rodzaju produktu nie wytwarza żaden inny producent unijny. W związku z tym Komisja uważa, że wspomniane dane są z natury poufne, ponieważ ich ujawnienie zapewniłoby znaczącą przewagę konkurentom przedsiębiorstwa dostarczającego informacje lub miałyby dla niego

znacząco negatywne konsekwencje. Informacje tego samego typu w odniesieniu do drugiego rodzaju produktu również usunięto, ponieważ w przeciwnym wypadku dane dotyczące pierwszego rodzaju produktu można byłoby wyciągnąć z dostępnych wartości łącznych.

- (20) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo podtrzymało twierdzenie, że obliczenia marginesu szkody ujawniono w niewystarczającym stopniu i w niewłaściwy sposób. Producent zarzucał konkretnie, że nie było jasne, w jaki sposób wybrano drugi rodzaj produktu, w odniesieniu do którego usunięto dane. Komisja wyjaśnia, że dokonano tego w sposób całkowicie losowy.
- (21) Jako rozwiązanie rzekomo niewystarczającego ujawnienia informacji przedsiębiorstwo zaproponowało spotkanie jego prawników z pracownikami Komisji, podczas którego omówiliby oni szczegółowo kwestię obliczenia marginesu dumpingu i szkody, nie zabierając ze sobą kopii żadnych poufnych dokumentów, względnie uzyskaliby dostęp do biura danych w siedzibie Komisji, gdzie mogliby sporządzić notatki.
- (22) Komisja nie mogła przychylić się do tej propozycji. Aby prawnicy przedsiębiorstwa mogli zweryfikować obliczenia, konieczne byłoby ujawnienie dokładnych danych uzyskanych od jednego lub dwóch przedsiębiorstw. Jest to niemożliwe, ponieważ Komisja jest zobowiązana do zachowania poufności tych danych zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego.
- (23) Ponadto Komisja, ujawniając ostateczne ustalenia, wyraźnie zazaczyła że w odniesieniu do wszelkich kwestii związanych z prawem przedsiębiorstwa do obrony – takich jak dostęp do akt – przedsiębiorstwo może zwrócić się do rzecznika praw stron w ramach zakresu jego uprawnień⁽¹⁾. Przedsiębiorstwo nie zwróciło się jednak o interwencję rzecznika praw stron w terminie składania uwag na temat ujawnienia ostatecznych ustaleń.
- (24) W związku z powyższym Komisja odrzuca wysunięte stwierdzenia dotyczące rzekomego naruszenia praw proceduralnych wspomnianego producenta eksportującego.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (25) Jak określono w motywie 26 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, produktem objętym postępowaniem jest szkło solarne zawierające płaskie hartowane szkło sodowo-wapniowe o zawartości żelaza mniejszej niż 300 ppm, współczynnika przepuszczalności promieniowania słonecznego ponad 88 % (pomiar dokonany przy zakładanych parametrach AM 1,5 300-2 500 nm), odporności na działanie wysokich temperatur do 250 °C (pomiar dokonany zgodnie z normą EN 12150), odporności na szok termiczny $\Delta 150$ K (pomiar dokonany zgodnie z normą EN 12150) i o wytrzymałości mechanicznej 90 N/mm² lub większej (pomiar dokonany zgodnie z normą EN 1288-3) („produkt objęty postępowaniem”, zwyczajowo nazywany „szkłem solarnym”). Produkt objęty postępowaniem jest obecnie objęty kodem CN ex 7007 19 80.

2. Uwagi dotyczące zakresu definicji produktu

- (26) Jeden producent eksportujący stwierdził po ujawnieniu tymczasowych ustaleń, że wbrew temu, co stwierdzono w motywie 32 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, z zakresu produktu należy wykluczyć szkło ogrodnicze zgodne z warunkami technicznymi szkła solarne, zdefiniowanymi w motywie 26 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Po pierwsze, zdaniem tego eksportera, fizyczne właściwości szkła ogrodniczego są znacząco różne od właściwości szkła solarne: (i) szkło ogrodnicze może mieć różne rozmiary w zależności od wymagań klientów, natomiast szkło solarne jest oferowane w ustalonych rozmiarach; (ii) szkło ogrodnicze może być powlekane obustronnie, natomiast szkło solarne do modułów fotowoltaicznych nie jest powlekane obustronnie. Po drugie, szkło ogrodnicze ma rzekomo odmienne przeznaczenie – nie może być wykorzystywane do produkcji modułów fotowoltaicznych ani kolektorów słonecznych.
- (27) Komisja odrzuca powyższe twierdzenie z następujących względów. Po pierwsze, fakt, że szkło solarne wykorzystywane do produkcji szklarni ma inne rozmiary niż szkło używane do modułów fotowoltaicznych lub kolektorów słonecznych, nie ma znaczenia, ponieważ wymagania dotyczące rozmiarów mogą się zmieniać zarówno w odniesieniu do modułów fotowoltaicznych jak i do szklarni. Ponadto wszelkie wyłączenia produktów na takiej podstawie mogłyby prowadzić do obchodzenia środków antydumpingowych. Po drugie, jako szkło ogrodnicze sprzedawane jest na rynku nie tylko szkło solarne powlekane obustronnie, ale również niepowlekane i powlekane jednostronnie. Ponadto, jak wyjaśniono poniżej w motywie 68, szkło powlekane obustronnie jest wykorzystywane również w modułach fotowoltaicznych i kolektorach słonecznych. W związku z tym na podstawie tej właściwości fizycznej nie można rozróżnić szkła solarne stosowanego jako szkło ogrodnicze i szkła solarne wykorzystywanego w inny sposób. Nie można wreszcie wykluczyć, że szkło solarne przeznaczone do produkcji szklarni zostanie wykorzystane do produkcji modułów fotowoltaicznych lub kolektorów słonecznych.

⁽¹⁾ Decyzja Przewodniczącego Komisji Europejskiej 2012/199/UE z dnia 29 lutego 2012 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień rzecznika praw stron w niektórych postępowaniach w sprawie handlu (Dz.U. L 107 z 19.4.2012, s. 5).

- (28) Po ujawnieniu ustaleń jeden z importerów stwierdził, że ponieważ z zakresu produktu nie wyłączono szkła solarnego, które może być również wykorzystywane do produkcji mebli, prowadzi to do obciążeń administracyjnych i opóźnień dla przedsiębiorstw. Wynika to rzekomo z faktu, że przedsiębiorstwa są zobowiązane do przesyłania sprawozdania z testów do organów celnych w Unii za każdym razem, kiedy organy celne mają wątpliwości, czy przywożone towary są objęte środkami.
- (29) Komisja uważa, że wspomniane rodzaje szkła nie powinny być wyłączone z zakresu dochodzenia z tego względu, że szkło solarne może być wykorzystywane w ogrodnictwie i produkcji mebli. Aby zapewnić odpowiednią ochronę przemysłu unijnego przed szkodliwymi skutkami przywozu towarów po cenach dumpingowych, należy unikać luk prawnych, które mogą umożliwiać obejście środków. Korzystne konsekwencje odpowiedniej ochrony przeważają nad negatywnym wpływem dodatkowych obciążeń administracyjnych, jakie może ponosić wspomniany importer.
- (30) Inny producent eksportujący twierdził, że szkło typu „float” należy wyłączyć z zakresu produktu, ponieważ szkło produkowane przez to przedsiębiorstwo jest wykorzystywane w budownictwie i do produkcji szklarni. Ponadto twierdził, że szkło typu „float” nie jest wykorzystywane do produkcji modułów fotowoltaicznych. Na podstawie argumentów przedstawionych przez Komisję w motywie 33 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja przypomina jednak, że szkło typu „float” wyraźnie odpowiada warunkom technicznym szkła solarnego, określonym w motywie 26 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Ponadto szkło typu „float” jest wytwarzane zarówno przez przemysł unijny, jak i przez producentów eksportujących. Znajduje to potwierdzenie w informacjach ogólnie dostępnych w internecie⁽¹⁾. Argument ten zostaje zatem odrzucony.

3. Podsumowanie

- (31) Wobec braku innych uwag dotyczących produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego niniejszym potwierdza się wnioski przedstawione w motywach 26–33 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

C. DUMPING

1. Traktowanie na zasadach rynkowych („MET”)

- (32) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń, a następnie po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden z producentów eksportujących utrzymywał, że Komisja popełniła błąd, odrzucając jego wniosek o MET. Ten sam zarzut odnoszący się do rozstrzygnięcia w sprawie MET został już wysunięty na etapie środków tymczasowych i odrzucony przez Komisję w motywach 43 i 47 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (33) Wspomniany producent eksportujący twierdził, że korzyści uzyskane dzięki preferencyjnym rozwiązaniom podatkowym i dotacjom nie reprezentują znacznej części jego obrotów. W tym względzie należy przypomnieć, że argument ten, wraz z innymi, został już omówiony w piśmie Komisji do tego eksportera z dnia 13 września 2013 r., w którym Komisja powiadomiła tę stronę o ustaleniach dotyczących jej wniosku o MET. Podkreślono w szczególności, że z uwagi na charakter przedmiotowych korzyści całkowita korzyść uzyskana w OD nie ma znaczenia dla oceny kwestii, czy zakłócenie jest „znaczące”. Zarzut zostaje zatem odrzucony.
- (34) Uwzględniając powyższe, niniejszym potwierdza się ustalenie, że wszystkie wnioski o MET należy odrzucić zgodnie z ustaleniami z motywów 34–47 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2. Wartość normalna

2.1. Wybór państwa analogicznego

- (35) W rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych wybrano Turcję jako odpowiednie państwo analogiczne zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Jeden producent eksportujący twierdził, że Turcja nie jest odpowiednim państwem analogicznym na potrzeby ustalenia wartości normalnej ze względu na fakt, że w Turcji jest tylko jeden producent szkła solarnego i praktycznie nie istnieje przywóz szkła solarnego na rynek turecki. Wspomniany producent eksportujący twierdził również, że marża zysku na krajowym rynku szkła solarnego w Turcji jest wyjątkowo wysoka, co powoduje sztuczne zawyżenie poziomu wartości normalnej. Ponadto ten sam producent eksportujący przypominał, że w odniesieniu do szkła solarnego produkowanego w Turcji nie stosuje się żadnej technologii powlekania ani procesu produkcji typu „float”. W rezultacie turecki rynek krajowy produktu podobnego nie może być źródłem podstawowych elementów potrzebnych dla ustalenia wartości normalnej. Wspomniany producent eksportujący twierdził zatem, że jako podstawę dla ustalenia wartości normalnej należało wykorzystać ceny w Unii.
- (36) Komisja pragnie po pierwsze przypomnieć, że w Turcji nie istnieją znaczące bariery handlowe dotyczące produktu podobnego. Nie można zatem stwierdzić, że turecki rynek szkła solarnego jest zamknięty dla handlu międzynarodowego. Przeciwnie, rynek jest otwarty, a cena na tym rynku krajowym produktu podobnego kształtuje się swobodnie poprzez interakcję podaży i popytu.

⁽¹⁾ http://www.fsolar.de/cms/fileadmin/user_upload/Bilder/PVSEC_2013/Presse_Information_EU_PVSEC_2013_Paris_ENG.pdf

- (37) Po drugie – w odniesieniu do stwierdzenia o szczególnie wysokich zyskach na rynku krajowym w Turcji – Komisja podkreśla, że w OD nie zaobserwowała szczególnie wysokiej marży zysku na rynku produktu podobnego w Turcji w porównaniu z marżami zysku uzyskiwanymi przez producentów unijnych w okresie badanym.
- (38) Po trzecie, brak niektórych rodzajów produktu w państwie trzecim nie przesądza o tym, że nie jest ono odpowiednie jako państwo analogiczne. Przeciwnie, art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego stanowi, że w przypadku braku sprzedaży krajowej niektórych rodzajów produktu Komisja konstruuje wartość normalną na podstawie kosztów produkcji w kraju pochodzenia, powiększonych o uzasadnioną kwotę kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku. Wielkość udziału kosztów powlekania oraz kosztów procesu produkcji „float” oparto na zweryfikowanych danych uzyskanych od przemysłu unijnego.
- (39) W związku z powyższym zarzut, że Turcja nie jest odpowiednim państwem analogicznym, zostaje odrzucony.
- (40) Komisja nie może również zaakceptować argumentu, że wartość normalna powinna być ustalona na podstawie cen faktycznie płaconych w Unii. Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego Komisja może posłużyć się cenami unijnymi do określenia wartości normalnej jedynie w przypadku, gdy nie jest możliwe ustalenie tej wartości w oparciu o dane pochodzące z kraju analogicznego. Ponieważ stwierdzono, że istnieje odpowiednie państwo analogiczne, w którym producent jest wystarczająco skłonny do współpracy, Komisja była zobowiązana do określenia wartości normalnej na podstawie danych ze wspomnianego państwa analogicznego, nie zaś na podstawie cen w Unii ⁽¹⁾.
- (41) Komisja potwierdza zatem wybór Turcji jako państwa analogicznego w rozumieniu art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.

2.2. Wartość normalna

- (42) Jeden producent eksportujący twierdził, że Komisja popełniła błąd przy określaniu wartości normalnej, ustalając ją jedynie na podstawie sprzedaży z zyskiem w państwie analogicznym oraz dodając hipotetyczną marżę zysku do sprzedaży, która nie była dokonana z zyskiem.
- (43) Komisja potwierdza, że na potrzeby określenia wartości normalnej, jak wyjaśniono w motywach 61 i 62 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych i zgodnie z wymogiem w art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, ustaliła, że co najmniej 80 % sprzedaży wszystkich rodzajów produktu podobnego na tureckim rynku krajowym dokonano z zyskiem. W związku z tym przy ustalaniu wartości normalnej wzięto pod uwagę całość sprzedaży na rynku krajowym w Turcji, niezależnie od tego, czy przyniosła ona zysk czy nie. Zarzut jest zatem bezpodstawny i zostaje odrzucony.
- (44) Ze względu na brak dalszych uwag dotyczących określenia wartości normalnej niniejszym potwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 58–64 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2.3. Cena eksportowa

- (45) Wobec braku jakichkolwiek uwag dotyczących cen eksportowych potwierdza się motyw 65 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2.4. Porównanie

- (46) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń, a następnie po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden producent eksportujący twierdził, że Komisja błędnie dostosowała jego cenę eksportową na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego. Argumentował on, że producent i powiązane przedsiębiorstwo handlowe stanowią jeden podmiot gospodarczy i w związku z tym takie dostosowanie jest wykluczone. Niezależnie od tego poziom dostosowania jest zbyt wysoki, ponieważ Komisja ustaliła go na podstawie rzeczywistej marży, która nie została ustalona w warunkach pełnej konkurencji, lecz była wynikiem umowy dotyczącej cen transferowych. Jeśli więc Komisja miałaby dokonać dostosowania, powinno ono raczej opierać się na szacowanej marży między producentem a niepowiązanim importerem na zasadzie pełnej konkurencji.
- (47) W dochodzeniu wykazano, że producent eksportujący sam posiadał w pełni funkcjonujący dział eksportu, który zajmował się negocjowaniem warunków sprzedaży z klientami unijnymi, składaniem zamówień produkcyjnych, organizowaniem i przeprowadzaniem wysyłki produktu końcowego do klientów w Unii, w tym zapewnianiem wszystkich dokumentów przewozowych, obsługą odprawy celnej wywozowej oraz sporządzaniem dokumentów sprzedaży. W istocie zadania związane z wywozem nie były powielane pomiędzy producentem eksportującym a powiązanim przedsiębiorstwem handlowym. Jednak producent eksportujący wystawiał faktury sprzedaży przedsiębiorstwu handlowemu, które z kolei wystawiało faktury sprzedaży klientowi unijnemu po cenie umownej. Powiązane przedsiębiorstwo handlowe pobierało zapłatę, odliczało marżę i przekazywało pozostałą kwotę producentowi eksportującemu.

⁽¹⁾ Sprawa nr 338/10 – Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Stadt.

- (48) Komisja uznaje zatem, że powiązanego przedsiębiorstwa handlowego nie można uznać za wewnętrzny dział sprzedaży, nawet jeżeli oba przedsiębiorstwa zostałyby uznane za jeden podmiot gospodarczy, i że dostosowanie zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) jest w pełni uzasadnione. Ponadto ponieważ dokonane dostosowanie odzwierciedla marżę rzeczywiście pobraną między przedsiębiorstwami powiązаныmi, nie ma powodu, aby zastąpić ją inną hipotetyczną kwotą. Zarzut zostaje zatem odrzucony.
- (49) Jeden producent eksportujący twierdził, że jego moce produkcyjne były znacznie wyższe niż moce produkcyjne przemysłu unijnego i że w związku z tym miał przewagę w postaci niższych kosztów swojego procesu produkcji produktu objętego postępowaniem. Komisja powinna zatem wziąć pod uwagę tę rzekomą przewagę wynikającą z niższego kosztu produkcji i dokonać niezbędnego dostosowania.
- (50) Komisja nie może przyjąć tego stwierdzenia. Po pierwsze, wspomniany producent eksportujący nie zaproponował odpowiedniego przepisu prawnego, który mógłby być podstawą takiego dostosowania. Po drugie, nie wykazano, że niższe koszty wynikające z wyższych mocy produkcyjnych mają wpływ na ceny lub porównywalność cen w rozumieniu art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. W istocie, nawet jeśli możliwe byłoby wykazanie różnicy kosztów, to nie jest jasne, jaki ma ona wpływ na cenę końcową i czy nie jest równoważona przez różnice innych kosztów.
- (51) Ponadto ewentualna korzyść deklarowana przez producenta eksportującego dotyczy kosztów produkcji rzekomo niższych od kosztów ponoszonych przez przemysł unijny. W tym względzie należy przypomnieć, że wspomnianemu producentowi eksportującemu nie przyznano MET i w związku z tym nie weryfikowano jego kosztów. Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego Komisja ustaliła wartość normalną na podstawie rzeczywistych cen lub kosztów producenta z państwa analogicznego, ponieważ ceny i koszty w krajach o gospodarce nierynkowej nie są wynikiem działania sił rynkowych i jako takie nie są wiarygodnym wskaźnikiem zastępczym cen lub kosztów rynkowych.
- (52) Jeden producent eksportujący z ChRL twierdził, że Komisja powinna dostosować cenę eksportową *ex-factory* jednego z konkurencyjnych przedsiębiorstw poprzez odjęcie od niej opłaty za usługę i opłaty licencyjnej, rzekomo wypłaconych przez to przedsiębiorstwo osobie trzeciej.
- (53) Komisja odrzuca to twierdzenie. Po pierwsze, wspomniany producent eksportujący nie zaproponował odpowiedniego przepisu rozporządzenia podstawowego, który mógłby być podstawą takiego dostosowania. Po drugie, nawet gdyby przyjąć interpretację, zgodnie z którą podstawą tego wniosku byłyby art. 2 ust. 10 lit. e) rozporządzenia podstawowego, w którym przewiduje się dostosowania z tytułu kosztów transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych, to przepis ten nie odnosi się do opłat za usługi ani kosztów związanych z umową licencyjną. Takie koszty stanowią koszty prowadzenia działalności gospodarczej, ponoszone zazwyczaj przez producenta korzystającego z licencji na korzystanie z technologii, uzyskanej od podmiotu trzeciego, niezależnie od tego, czy jego produkty są wywożone czy sprzedawane na rynku krajowym. Koszty te powinny zatem być uwzględnione w ostatecznej cenie sprzedaży, zarówno eksportowej, jak i krajowej. Nie mogą one więc mieć wpływu na porównywalność ceny eksportowej z wartością normalną. W związku z tym dostosowanie na podstawie art. 2 ust. 10 nie jest uzasadnione i wniosek zostaje odrzucony.
- (54) Jak stwierdzono w motywach 67 i 68 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego wzięto pod uwagę, w formie dostosowania, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen.
- (55) Na tej podstawie dokonano w odniesieniu do poszczególnych przedsiębiorstw dostosowań z tytułu kosztów transportu, przewozu drogą morską i ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych, ceł i prowizji wywozowych we wszystkich przypadkach, w których wykazano, że elementy te mają wpływ na porównywalność cen. Po wprowadzeniu środków tymczasowych Komisja zauważyła jednak przeoczenie dotyczące dostosowania z tytułu podatku VAT. Zostało ono sprostowane w odniesieniu do obliczenia dumpingu przedstawionego w odpowiedniej tabeli w motywie 169 poniżej.
- (56) Dwóch producentów eksportujących twierdziło, że porównanie cen pomiędzy ceną eksportową a wartością normalną nie zostało dokonane prawidłowo w odniesieniu do jednego rodzaju produktu. Do twierdzenia tego odniesiono się w motywach 67–68 poniżej.

2.5. Marginesy dumpingu

- (57) Wobec braku uwag niniejszym potwierdza się metodykę stosowaną przy obliczaniu marginesów dumpingu, określoną w motywach 69–73 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (58) Jeden z producentów eksportujących twierdził, że w kwestionariuszu antydumpingowym omyłkowo wprowadził błędne wartości kosztu, ubezpieczenia i frachtu („wartości CIF”) w odniesieniu do niektórych dokonanych transakcji sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do UE. Zgłoszone wartości CIF były zbyt niskie, zawiązując tym samym margines dumpingu i margines szkody tego przedsiębiorstwa.
- (59) Komisja wnikliwie zbadała to stwierdzenie. Dokonawszy weryfikacji i sprawdzenia na miejscu u importera w UE cen CIF poszczególnych transakcji, Komisja potwierdziła zasadność tego stwierdzenia. Zostaje ono zatem przyjęte.

- (60) Uwzględniając dostosowania wartości normalnej i ceny eksportowej, w związku z brakiem dalszych uwag ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd	83,1 %
Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd	78,4 %
Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd	90,1 %
Henan Yuhua New Material Co., Ltd	41,6 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	84,7 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	90,1 %

D. SZKODA

1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (61) Nie otrzymano żadnych uwag w odniesieniu do definicji przemysłu unijnego i produkcji unijnej. Komisja potwierdza zatem motywy 75–79 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2. Konsumpcja w Unii

- (62) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń zaktualizowano dane o wielkości sprzedaży producentów unijnych objętych próbą, przedstawione przez skarżącego, uwzględniając dane przekazane przez samych tych producentów. W związku z tym skorygowano tabelę 1 (zob. poniżej). Korekta ta nie spowodowała zmiany tendencji ani podważenia wniosków ustalonych na podstawie danych zawartych w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych. Wobec braku uwag dotyczących konsumpcji w Unii tendencja w tym zakresie, ustalona w motywach 80–82 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zostaje zatem potwierdzona.

Tabela 1

Konsumpcja w Unii (1 000 m²)

	2009	2010	2011	OD
Konsumpcja w Unii ogółem	16 596	28 239	33 993	27 412
Indeks	100	170	205	165

Źródło: Glass for Europe, informacje od skarżącego i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

3. Wielkość, cena i udział w rynku przywozu po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (63) W wyniku korekty danych o sprzedaży przemysłu unijnego (zob. motyw 62 powyżej) konieczna była również korekta danych o udziale w rynku przywozu z kraju, którego dotyczy postępowanie (zob. tabela 2). Korekta ta nie spowodowała zmiany tendencji ani wniosków ustalonych na podstawie danych zawartych w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych.
- (64) Komisja potwierdza zatem motywy 83–87 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

Tabela 2

Wielkość przywozu (1 000 m²) i udział w rynku

	2009	2010	2011	OD
Udział w rynku	7,2 %	7,3 %	18,1 %	30,5 %
Indeks	100	100	250	421

Źródło: Glass for Europe, informacje od skarżącego i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

4. Podcięcie cenowe

- (65) W motywach 88–89 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych określono sposób ustalenia podcięcia cenowego w OD. Średnie ważone ceny sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu uzyskiwane przez objętych próbą producentów unijnych od klientów niepowiązanych na rynku unijnym i dostosowane do poziomu *ex-works* porównano ze średnimi ważonymi cenami odpowiednich rodzajów produktu będących przedmiotem przywozu pochodzącego od objętych próbą współpracujących producentów eksportujących. Ceny te ustalono na podstawie cen CIF przywożonych produktów sprzedawanych pierwszemu niezależnemu klientowi na rynku unijnym z uwzględnieniem dostosowań w górę, tj. z tytułu kosztów odprawy celnej, ceł, przeładunku i załadunku. Dostosowania te doprowadziły do wzrostu cen, który wyniósł w zależności od numeru kontrolnego produktu od 7 % do 15 %.
- (66) Porównania cen dokonano w odniesieniu do poszczególnych numerów rodzajów produktów w ramach transakcji na tym samym poziomie handlu, odpowiednio dostosowanych w sposób określony w powyższym motywie oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Wynik porównania, wyrażony jako wartość procentowa obrotów producentów unijnych objętych próbą w OD, wykazał średni ważony margines podcięcia cenowego przez przywóz po cenach dumpingowych wynoszący od 10,6 % do 26,7 % poziomu cen producentów unijnych objętych próbą.
- (67) Dwóch producentów eksportujących twierdziło, że porównanie cen nie zostało dokonane prawidłowo w odniesieniu do jednego rodzaju produktu. Twierdzono w szczególności, że szkło solarne powlekane obustronnie i szkło solarne powlekane jednostronnie należało porównywać osobno. Utrzymywano, że koszt i cena szkła solarnego powlekanego obustronnie są znacznie wyższe niż koszt i cena szkła solarnego powlekanego jednostronnie. Argumentowano również, że współczynnik przepuszczalności promieniowania słonecznego szkła solarnego powlekanego obustronnie jest „zazwyczaj” znacznie wyższy niż w przypadku szkła solarnego powlekanego jednostronnie. Jeden z eksporterów twierdził wreszcie, że w modułach fotowoltaicznych nigdy nie stosuje się szkła solarnego powlekanego obustronnie, ponieważ jego cena jest znacznie wyższa od ceny szkła solarnego powlekanego jednostronnie, podczas gdy w przypadku stosowania szkła solarnego do produkcji modułów fotowoltaicznych współczynnik przepuszczalności promieniowania słonecznego szkła solarnego powlekanego obustronnie jest taki sam, jak szkła solarnego powlekanego jednostronnie. W przypadku natomiast urządzeń wykorzystujących energię słoneczną termiczną wyższa przepuszczalność szkła solarnego powlekanego obustronnie jest rzekomo istotna, ponieważ dzięki niej można osiągnąć znacznie większą wydajność tych urządzeń.
- (68) Komisja odrzuca argumenty przedstawione przez producentów eksportujących z następujących względów. Po pierwsze nie przedstawiono – poza ogólnymi twierdzeniami – żadnych dowodów wykazujących, że istnieje stała różnica kosztów produkcji szkła solarnego powlekanego jednostronnie i obustronnie. Przemysł unijny przedstawił przeciwną opinię, twierdząc, że w zależności od stosowanej technologii powlekania koszty produkcji mogą kształtować się różnie, przez co szkło solarne powlekane obustronnie niekoniecznie jest droższe niż powlekane jednostronnie i odwrotnie. Po drugie – prawdą jest, że szkło solarne powlekane obustronnie może osiągać wyższą przepuszczalność promieniowania słonecznego (maksymalnie do 98 %) niż powlekane jednostronnie (do 95 %), a także, że ta właściwość techniczna ma znaczenie tylko w przypadku urządzeń wykorzystujących energię słoneczną termiczną, natomiast jest nieistotna w przypadku modułów fotowoltaicznych. Wbrew temu, co twierdzi wspomniany producent eksportujący, producenci modułów fotowoltaicznych są jednak również odbiorcami szkła solarnego powlekanego obustronnie, a nawet stanowią główny rynek zbytu dla tego produktu. W istocie w OD wielkość dokonywanej przez przemysł unijny sprzedaży szkła solarnego powlekanego obustronnie na potrzeby produkcji kolektorów słonecznych była znikoma (mniej niż 1 % całości sprzedaży szkła solarnego powlekanego obustronnie; cała pozostała sprzedaż była przeznaczona do produkcji modułów fotowoltaicznych).
- (69) Co się tyczy kosztów poniesionych po przywozie, po ujawnieniu tymczasowych ustaleń otrzymano dwie uwagi. W pierwszej z nich skarżący twierdził, że dostosowania kosztów z tytułu kosztów odprawy celnej, cła, przeładunku i załadunku powinny być na znacznie niższym poziomie, mianowicie 0,26 EUR/m² w odniesieniu do kosztów odprawy celnej, przeładunku i załadunku plus 3 % cła zamiast zastosowanej stawki 0,40 EUR/m² plus 3 % cła.
- (70) Drugą uwagę otrzymano od producenta eksportującego, który twierdził, że nie ujawniono szczegółowych informacji dotyczących podziału oprócz ogólnej stawki 0,40 EUR/m² obejmującej koszty przeładunku, opłat za odprawę celną i tymczasowego przechowywania przywiezionych produktów w punkcie przywozu. Zarzucano również, że nie wyjaśniono kryteriów przyjętych w celu ustalenia, czy dostosowanie uznano za uzasadnione.
- (71) Wprowadzone przez Komisję dostosowania, o których mowa, opierają się na zweryfikowanych danych uzyskanych od importerów szkła solarnego produkowanego w ChRL i odzwierciedlają rzeczywistą średnią ważoną kosztów poniesionych przy przywozie produktu objętego postępowaniem w OD. Skarżący przedstawił tymczasem informację o regularnych standardowych opłatach pobieranych przez niezależnego spedytora w odniesieniu do przywozu z Chin w znormalizowanych kontenerach do transportu morskiego. Informacje takie nie stanowią miarodajnego dowodu wysokości rzeczywistych opłat stosowanych przez spedytorów w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem w OD. Twierdzenie przedstawione przez skarżącego zostaje zatem odrzucone.

- (72) Jeśli chodzi o twierdzenie producenta eksportującego, niemożliwe było przedstawienie dalszego podziału kwoty 0,40 EUR/m², ponieważ kwota ta jest średnią ważoną obliczoną na podstawie licznych rzeczywistych faktur wystawionych w OD z tytułu przywozu szkła solarnego z ChRL w różnych portach UE. Rzeczywiste koszty ponoszone po przywozie różnią się zatem w zależności od portu wprowadzenia do UE, rodzaju produktu, ewentualnego tymczasowego przechowywania w punkcie przywozu itp.
- (73) Ponadto dostosowanie kosztów ponoszonych po przywozie, dokonane przez Komisję w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych, uznaje się za uzasadnione, ponieważ opiera się ono na zweryfikowanych rzeczywistych fakturach przywozu chińskiego szkła solarnego, wystawionych niezależnym importerem.
- (74) Wobec braku innych uwag dotyczących metodyki obliczenia podjęcia potwierdza się metodę porównania cen opisaną w motywach 89 i 90 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5. Wskaźniki makroekonomiczne

- (75) Jak określono w motywie 92 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, do celów analizy szkody Komisja dokonała rozróżnienia makroekonomicznych i mikroekonomicznych wskaźników szkody. Wskaźniki makroekonomiczne w okresie badanym zostały przeanalizowane na podstawie danych przekazanych przez przemysł unijny, dotyczących wszystkich producentów unijnych, którzy zgłosili się w toku dochodzenia.
- (76) Jeden producent eksportujący twierdził, że Komisja nie przeprowadziła analizy szkody w sposób zgodny z art. 3 ust. 2 i 5 rozporządzenia podstawowego, ponieważ przeprowadziła analizę szkody w oparciu o dwa oddzielne i rzekomo niespójne zestawy danych, tj. makro- i mikroekonomicznych wskaźników szkody. Przedsiębiorstwo to utrzymywało ponadto, że rzekoma niespójność analizy na podstawie tych dwóch zestawów danych budzi poważne wątpliwości co do stosowności, uczciwości i obiektywności ogólnego obrazu szkody.
- (77) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń wspomniane przedsiębiorstwo ponownie zgłosiło przytoczone zarzuty. Przywołało również wcześniejsze dochodzenia, w których rzekomo instytucje Unii w niespójny sposób określały różne zestawy danych jako dane makro- lub mikroekonomiczne.
- (78) Komisja nie może przyjąć tego stwierdzenia. Taka metodyka stosowana jest w przypadkach kontroli wrywkowej w celu analizy sytuacji przemysłu unijnego i uwzględnienia nie tylko tendencji wykazywanych przez przedsiębiorstwa objęte próbą, ale również przez przemysł unijny jako całość. W analizie uwzględniono wszystkie czynniki określone w art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Wnioski na temat szkody również sformułowano na podstawie wszystkich tych czynników. Wynika z tego, że analizę szkody przeprowadzono zgodnie z art. 3 ust. 2 i 5 rozporządzenia podstawowego.
- (79) Wobec braku dalszych uwag Komisja potwierdza motywy 90–94 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (80) Jeśli chodzi o wskaźniki makroekonomiczne poddane analizie przez Komisję w motywach 95–103 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, ze względu na dokonaną korektę sprzedaży przemysłu unijnego (zob. motyw 62 powyżej) nieznacznej zmianie uległ udział w rynku producentów unijnych (zob. tabela 5). Korekta ta nie spowodowała jednak zmiany tendencji ani wniosków ustalonych na podstawie danych zawartych w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych. Komisja potwierdza zatem motywy 95–105 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

Tabela 5

Wielkość przywozu i udział w rynku

	2009	2010	2011	OD
Wielkość sprzedaży (1 000 m ²)	14 696	25 303	26 556	18 039
Indeks	100	172	181	123
Udział w rynku	88,6 %	89,6 %	78,1 %	65,8 %
Indeks	100	101	88	74

Źródło: Glass for Europe, informacje od skarżącego i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

6. Wskaźniki mikroekonomiczne

- (81) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń zaktualizowano jednostkowy koszt produkcji producentów unijnych objętych próbą. W związku z tym dokonano niewielkiej modyfikacji tabeli 7 (zob. poniżej). Korekta ta nie spowodowała zmiany tendencji ani podważenia wniosków ustalonych na podstawie danych zawartych w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych. W związku z tym, wobec braku dalszych uwag, Komisja potwierdza motywy 106–123 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

Tabela 7

Średnie ceny sprzedaży w Unii

	2009	2010	2011	OD
Jednostkowy koszt produkcji (EUR/m ²)	13,13	8,38	8,44	9,34

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

7. Wnioski dotyczące szkody

- (82) Wobec braku dalszych uwag Komisja potwierdza wniosek zawarty w motywach 124–129 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zgodnie z którym przemysł unijny poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (83) W motywach 131, 132 i 133 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja stwierdziła, że istnieje związek przyczynowy pomiędzy istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny a przywozem z ChRL po cenach dumpingowych. Wniosek ten został zakwestionowany przez kilka zainteresowanych stron, które twierdziły, że nie istnieje racjonalna i spójna zbieżność czasowa pomiędzy szkodą a wzrostem przywozu z kraju, którego dotyczy postępowanie. Wynika to z faktu, że między 2009 r. a 2011 r. przywóz z ChRL znacznie wzrósł. Ponadto średnia cena przywozu z Chin w 2011 r. wynosiła 4,96 EUR/m², a więc była zbliżona do ceny z 2012 r. (4,38 EUR/m²).
- (84) Te same strony utrzymywały, że wniosek, jakoby szkoda poniesiona przez przemysł unijny wynikała z przywozu z ChRL w 2012 r., jest sprzeczny z ustaleniami, że przywóz z ChRL nie wywarł rzekomo żadnych negatywnych skutków w roku poprzedzającym, zwłaszcza w odniesieniu do marży zysku przemysłu unijnego, mimo że średnia cena importowa była bardzo zbliżona.
- (85) Od początku okresu badanego do końca OD przywóz wzrósł o 596 %, a jego udział w rynku zwiększył się o 321 %. Ceny importowe spadły w okresie badanym o 27,2 %.
- (86) Prawdą jest, że marża zysku przemysłu unijnego w 2011 r. była tylko nieznacznie niższa niż w 2010 r. mimo znaczącego wzrostu przywozu z ChRL już w 2011 r. Jednakże w 2011 r. unijna konsumpcja szkła solarnego znacznie wzrosła – o 20,4 % między 2010 r. a 2011 r., a przywóz z ChRL zwiększył się w tym samym okresie o 150 %. W OD, podczas gdy konsumpcja spadła o nieco ponad 19 %, wielkość przywozu z Chin nadal się zwiększała – o ponad 35 % w porównaniu z rokiem 2011. Wyraźnie wskazuje to na zbieżność w czasie pomiędzy istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny w OD a znacznym wzrostem przywozu z ChRL po cenach dumpingowych. Ponadto logicznie rzecz biorąc, niektóre negatywne skutki wzrostu przywozu po cenach dumpingowych (np. utrata klientów, straty, zmniejszenie zwrotu z inwestycji i przepływu środków pieniężnych itp.) są odczuwane przez producentów unijnych dopiero po pewnym czasie. Przytoczone stwierdzenie zostaje zatem odrzucone.
- (87) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń te same strony utrzymywały, że nie można ocenić zbieżności w czasie pomiędzy istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny a przywozem po cenach dumpingowych z ChRL na podstawie całego badanego okresu – od 2009 r. do końca OD – bez uwzględnienia wpływu innych tendencji zaobserwowanych w tym okresie.
- (88) Komisja przeanalizowała również wspomniane inne tendencje w okresie badanym. Fakt, że w 2011 r. przemysł unijny istotnie był wciąż rentowny mimo znacznego wzrostu przywozu z ChRL już w owym roku, nie ma wpływu na wniosek, że w OD zaistniała zbieżność w czasie między szkodą poniesioną przez przemysł unijny a przywozem z ChRL po cenach dumpingowych.

- (89) W OD, podczas gdy konsumpcja spadła o nieco ponad 19 %, chińscy producenci eksportujący:
- zwiększyli udział w rynku o 12,4 punktów procentowych w porównaniu z rokiem 2011, podczas gdy udział w rynku przemysłu unijnego zmniejszył się o 12,3 punktów procentowych,
 - zwiększyli wielkość przywozu z ChRL o ponad 35 %, podczas gdy sprzedaż przemysłu unijnego spadła o 32 %, oraz
 - obniżyli i tak już bardzo niską cenę eksportową o ponad 10 %, co spowodowało podcięcie cen przemysłu unijnego o 26,7 %, przyczyniając się do szkody, jaką poniósł przemysł unijny w OD.
- (90) Na podstawie powyższej analizy Komisja stwierdza, że obecność przywozu po cenach dumpingowych oraz znaczny wzrost jego udziału w rynku po cenach stale podcinających ceny przemysłu unijnego spowodowały istotną szkodę poniesioną przez przemysł unijny.
- (91) Ze względu na brak innych uwag dotyczących wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych Komisja potwierdza ustalenia przedstawione w motywach 131, 132 i 133 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2. Wpływ innych czynników

2.1. Przywóz z państw trzecich

- (92) W wyniku korekty danych o sprzedaży przemysłu unijnego (zob. motyw 62 powyżej) niewielkiej zmianie uległy dane o udziale w rynku przywozu z państw trzecich (zob. skorygowana tabela 11 poniżej). Korekta ta nie spowodowała jednak zmiany tendencji ani wniosków ustalonych na podstawie danych zawartych w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych.
- (93) Wobec braku innych uwag Komisja potwierdza motywy 134–137 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

Tabela 11

Przywóz z państw trzecich (1 000 m²)

Państwa trzecie	2009	2010	2011	OD
Udział w rynku	4,2 %	3,1 %	3,8 %	3,7 %
Indeks	100	74	90	88

Źródło: Glass for Europe, informacje od skarżącego i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych.

2.2. Wyniki eksportowe przemysłu unijnego

- (94) Jedna ze stron zakwestionowała ustalenia Komisji przedstawione w motywie 139 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zgodnie z którymi spadek sprzedaży eksportowej producentów unijnych objętych próbą w OD wynikał najprawdopodobniej z bardzo niskich cen wywozu z ChRL do państw stanowiących główne rynki eksportowe przemysłu unijnego (tj. USA i Kanady). Wspomniana strona stwierdziła, że wniosek ten jest nieuzasadniony, ponieważ wywóz z ChRL miał miejsce już w 2011 r., a więc nie ma powodu, dla którego skutki tego wywozu miałyby być odczuwalne dopiero w 2012 r. Strona ta jest również zdania, że rzeczywistą przyczyną niskiej sprzedaży eksportowej producentów unijnych była ich niska konkurencyjność i niezdolność do utrzymania konkurencyjności w sytuacji spadku cen na rynku światowym. Zdaniem tej strony spadek sprzedaży eksportowej dokonywanej przez przemysł unijny w OD przyczynił się w konsekwencji do poniesienia przezeń szkody.
- (95) Sprzedaż eksportowa producentów unijnych objętych próbą stanowiła 20 % ich całkowitej wielkości sprzedaży w 2009 r. (w fazie rozruchu), 11 % – w 2010 r., natomiast w szczytowym okresie w 2011 r. odsetek ten wyniósł jedynie 14 %. W 2012 r. zaobserwowano znów spadek do poziomu 5 %.
- (96) Komisja odrzuca powyższe twierdzenia z następujących względów. Rynek unijny jest jednym z największych na świecie i dla przemysłu unijnego to on, a nie rynki państw trzecich, zawsze był i pozostaje głównym rynkiem zbytu. Ponadto fakt, że szkło solarne jest stosunkowo ciężkie i kruche, przekłada się na dodatkowe koszty przy jego transporcie na duże odległości (ze względu na stłuczenia i korozję). Na podstawie informacji, którymi dysponuje Komisja, pochodzących z odpowiedzi udzielonych w kwestionariuszu przez producentów eksportujących objętych próbą, ceny wywozu z ChRL do państw będących głównymi rynkami eksportowymi przemysłu unijnego były bardzo niskie, a w OD jeszcze spadły w porównaniu z 2011 r. Świadczy to o tym, że obniżone wyniki eksportowe przemysłu unijnego wynikają głównie ze spadku cen wywozu z ChRL, również na rynkach państw trzecich, co zostało potwierdzone w toku dochodzenia.

- (97) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń ta sama strona twierdziła, że dochodzenie dotyczyło rynku unijnego i nie obejmowało oceny domniemanych nieuczciwych praktyk w zakresie ustalania cen na rynkach państw trzecich.
- (98) Ponadto w ramach ustaleń dokonanych przez instytucje UE – nawet przy założeniu, że były one prawidłowe – rzekomo uznano, że szkody spowodowane w istocie przez inne czynniki wynikały z przywozu po cenach dumpingowych do Unii. Domniemany wywóz z ChRL do państw trzecich, odbywający się po niskich cenach lub subsydiowany, nie stanowił mianowicie przywozu po cenach dumpingowych do UE i jako taki powinien być zakwalifikowany jako inny czynnik, którego szkodliwych skutków nie można było przypisać przywózowi po cenach dumpingowych.
- (99) Komisja odrzuca to twierdzenie. Nie badała ona, czy przywóz z ChRL do państw trzecich odbywał się po cenach dumpingowych ani czy był subsydiowany. Komisja ustaliła jedynie – na podstawie cen eksportowych stosowanych w wywozie do państw trzecich, które to ceny zostały przekazane przez producentów eksportujących objętych próbą – że ceny te w ostatnich latach stale spadały.
- (100) W tym samym duchu Komisja przeanalizowała spadek cen przywozu z ChRL do państw trzecich jako oddzielny czynnik i nie wiązała go z przywozem po cenach dumpingowych do Unii. Fakt ten został w istocie wykorzystany jedynie jako możliwe wyjaśnienie spadku wywozu dokonywanego przez przemysł unijny do państw trzecich stanowiących jego największe rynki eksportowe w kontekście faktu, że rynki te ani w rozpatrywanym okresie, ani nigdy wcześniej nie były głównymi rynkami zbytu przemysłu unijnego. Nawet w szczytowych latach 2010 i 2011 ponad 85 % sprzedaży przemysłu unijnego dokonywano na rynku unijnym.
- (101) W związku z tym potwierdzony zostaje wniosek sformułowany w motywie 140 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zgodnie z którym pogarszające się wyniki eksportowe producentów unijnych objętych próbą nie naruszają związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

2.3. Kształtowanie się konsumpcji, mocy produkcyjnych i wykorzystania mocy produkcyjnych

- (102) Jedna ze stron twierdziła, że szkoda poniesiona przez przemysł UE była spowodowana spadkiem konsumpcji w Unii. Miałyby to być jedyny czynnik, którego spadek zanotowano po raz pierwszy w 2012 r. i z którym można racjonalnie powiązać szkodę, podczas gdy przywóz z ChRL rozpoczął się już w 2011 r. po cenach porównywalnych z cenami z 2012 r. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń wspomniana strona ponownie zgłosiła to twierdzenie.
- (103) Istotnie, w 2012 r. konsumpcja obniżyła się w porównaniu z latami poprzednimi. Niemniej jednak analiza Komisji dotyczy ram czasowych od początku okresu badanego w 2009 r. do końca OD, a w tym okresie konsumpcja w Unii wzrosła ogółem o 65 %. W okresie badanym udział przemysłu unijnego w rynku stale się zmniejszał i ogólnie spadek ten był znaczny – o 25,7 %, a jednocześnie udział w rynku przywozu z Chin wzrósł o 321 %. Przywóz z ChRL wzrósł w okresie badanym o 596 %.
- (104) Ponadto w OD konsumpcja w Unii była nadal na poziomie podobnym jak w 2010 r., a jednocześnie, jak wskazano w tabeli 10 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, właśnie w 2010 r. przemysł unijny osiągnął rozsądny zysk. W związku z tym spadek konsumpcji w Unii podczas OD nie mógł sam doprowadzić do strat poniesionych przez przemysł unijny w OD. Ponadto udział w rynku przemysłu unijnego spadł między 2010 r. a 2012 r. o 26,6 %, podczas gdy udział w rynku przywozu z ChRL wzrósł w tym samym okresie o 318 %. Wreszcie gdyby spadek konsumpcji podczas OD miał przyczynić się do szkody poniesionej przez przemysł unijny, to powinien wywrzeć również wpływ na przywóz z ChRL. To jednak zdecydowanie nie miało miejsca. Wręcz przeciwnie, w OD przywóz z ChRL znacznie wzrósł zarówno pod względem wielkości, jak i udziału w rynku.
- (105) W związku z tym Komisja odrzuca powyższe twierdzenie i potwierdza wnioski zawarte w motywach 141 i 142 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (106) Co się tyczy mocy produkcyjnych przemysłu unijnego przedstawionych w tabeli 4 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Komisja jest zdania, że wzrost ten wyraźnie odpowiadał tendencjom w zakresie wzrostu konsumpcji w Unii do 2011 r.
- (107) Komisja ustaliła również, że główną przyczyną wzrostu o 12,5 % mocy produkcyjnych pomiędzy 2011 r. a końcem OD było wejście na rynek szkła solarne jednego przedsiębiorstwa, podczas gdy moce produkcyjne wszystkich pozostałych przedsiębiorstw obecnych na rynku nieznacznie spadły w tym samym okresie.
- (108) W związku z powyższym Komisja jest zdania, że ogólnie rzecz biorąc, tendencja zmian mocy produkcyjnych przemysłu unijnego była zgodna ze zmianami konsumpcji w Unii. Komisja uważa zatem, że wysoki poziom mocy produkcyjnych przemysłu unijnego – które były wysokie już na początku okresu badanego i utrzymywały się na tym poziomie w OD – nie narusza związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

- (109) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń kilka stron twierdziło, że Komisja nie uwzględniła rzekomej nadwyżki mocy produkcyjnych jako istotnej przyczyny szkody. W okresie badanym wzrost mocy produkcyjnych rzekomo nie był uzasadniony wzrostem konsumpcji, ponieważ w całym okresie istniała ogromna dysproporcja pomiędzy mocami produkcyjnymi przemysłu unijnego a konsumpcją, co w opinii wspomnianych stron nie pozwala na osiągnięcie rentowności. Jedna ze stron twierdziła ponadto, że pojawienie się na rynku nowego podmiotu między 2011 r. a końcem OD przyczyniło się do poniesionej szkody, ponieważ spowodowało wzrost konkurencji na rynku wewnętrznym.
- (110) Twierdzono również, że spadek konsumpcji w Unii i wzrost mocy produkcyjnych w połączeniu ze spadkiem sprzedaży eksportowej skutkował niskim stopniem wykorzystania mocy produkcyjnych. To z kolei spowodowało wysokie koszty stałe, które w opinii wspomnianej strony miały dotkliwy wpływ na przemysł szkła solarnego w Unii.
- (111) Komisja pragnie zauważyć, że poziom mocy produkcyjnych całego przemysłu unijnego był stale wyższy niż całkowita konsumpcja w Unii w całym okresie badanym. To jednak dla przedsiębiorstw unijnych objętych próbą nie stanowiło przeszkody w osiąganiu zysków w ciągu dwóch lat poprzedzających OD, natomiast przedsiębiorstwa te poniosły poważne straty w wysokości 14,5 % dopiero w OD.
- (112) Ponadto moce produkcyjne producentów unijnych objętych próbą wzrosły między 2010 r. a 2011 r. jedynie o 4 %, a między 2011 r. a OD – o 2,6 %, co oznacza łącznie nieznaczny wzrost o 6,7 % między 2010 r. a OD.
- (113) W związku z tym różnica pomiędzy konsumpcją a mocami produkcyjnymi istniała w trakcie całego okresu badanego i jakkolwiek była ona nieco wyższa w OD, nie wyjaśnia to ogromnych strat poniesionych przez przedsiębiorstwa objęte próbą w OD. W związku z tym Komisja odrzuca twierdzenie, że poziom mocy produkcyjnych przemysłu unijnego nie pozwala na osiągnięcie rentowności.
- (114) W odniesieniu do argumentu, że pojawienie się nowego podmiotu na rynku w 2012 r. przyczyniło się do szkody poniesionej przez przemysł unijny, Komisja zauważa, że podmiot ten, pomimo dysponowania dużymi mocami produkcyjnymi, miał bardzo ograniczoną wielkość produkcji i sprzedaży – w granicach 2 % całkowitej sprzedaży w UE w OD. W rezultacie jego wejście na rynek miało bardzo znikomy wpływ na wyniki przemysłu unijnego jako całości, jeśli nie liczyć znacznego zawyżenia mocy produkcyjnych i wykorzystania mocy produkcyjnych przemysłu unijnego. Gdyby nie uwzględnić danych tego przedsiębiorstwa, moc produkcyjna wszystkich pozostałych producentów unijnych w istocie zmniejszyła się między 2011 r. a 2012 r.
- (115) Ponadto dochodzenie nie potwierdziło, jakoby znaczący wpływ na przemysł szkła solarnego miały koszty stałe. W rzeczywistości średnie koszty stałe producentów unijnych objętych próbą kształtowały się w przedziale 25–35 % łącznych kosztów produkcji w OD. W poprzednich latach 2010 i 2011 udział kosztów stałych był nieco niższy, ale nadal utrzymywał się w tym samym przedziale. Wyraźnie pokazuje to, że wysokie moce produkcyjne w OD miały oczywiście wpływ na koszty produkcji, jednak wpływ ten nie był znaczący i nie może stanowić przyczyny wysokich strat poniesionych w OD, w szczególności w porównaniu z zyskami osiągniętymi w latach poprzednich. Ponadto stopień wykorzystania mocy produkcyjnych producentów unijnych objętych próbą zmniejszył się w porównaniu z poprzednimi latami, ale w OD wciąż pozostawał na poziomie 65 %.
- (116) Wreszcie w swojej analizie Komisja wzięła również pod uwagę fakt, że zainstalowane moce produkcyjne można dostosować do produkcji innych rodzajów szkła, które nie wchodzi w zakres niniejszego dochodzenia. Również z tego względu Komisja nie zgadza się zatem z opinią zainteresowanej strony, że wysoka moc zainstalowana nie pozwala na osiągnięcie rentowności.
- (117) W świetle powyższego Komisja odrzuca zastrzeżenia wysunięte przez wspomnianą stronę i ponownie stwierdza, że zmiany konsumpcji, mocy produkcyjnych i wykorzystania mocy produkcyjnych w okresie badanym, analizowane zarówno oddzielnie, jak i łącznie, nie są tak istotne, by naruszyć stwierdzony związek przyczynowy między istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny a przywozem po cenach dumpingowych.

2.4. Tendencje w segmencie modułów fotowoltaicznych

- (118) Dwie strony twierdziły, że przyczyną szkody poniesionej przez przemysł unijny, oprócz kształtowania się konsumpcji produktu objętego postępowaniem, był spadek konsumpcji modułów fotowoltaicznych i straty poniesione przez przemysł unijny na przełomie 2011 i 2012 r. Wpływ trudnej sytuacji finansowej producentów paneli słonecznych rzekomo zaczął być odczuwalny na rynku szkła solarnego pod koniec 2011 r. i w 2012 r. ze względu na typowe dla tego rodzaju wydarzenia opóźnienie jego oddziaływania.
- (119) Te same argumenty zostały ponownie wysunięte przez jedną ze stron po ujawnieniu ostatecznych ustaleń.

- (120) W motywie 143 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja rzeczywiście stwierdziła, że tendencje obserwowane na rynku modułów fotowoltaicznych mają istotny wpływ na konsumpcję szkła solarnego z uwagi na fakt, że nabywcami 80–85 % szkła solarnego są producenci modułów fotowoltaicznych (modułów z krzemu krystalicznego i modułów cienkowarstwowych). Jak stwierdzono jednak w motywach 143 i 144 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, konsumpcja modułów fotowoltaicznych wzrastała w sposób ciągły w okresie badanym, tj. w latach 2009–2012, i jakkolwiek zmniejszyła się w 2012 r., to poziom konsumpcji i tak był wówczas o 221 % wyższy niż w 2009 r. i o 44 % wyższy niż w 2010 r. ⁽¹⁾. Ponadto ustalono, że obniżenia taryf gwarantowanych na przełomie 2011 i 2012 r. nie naruszyły związku przyczynowego między przywozem modułów fotowoltaicznych po cenach dumpingowych a stwierdzoną istotną szkodą ⁽²⁾, jako że popyt na moduły fotowoltaiczne utrzymywał się w latach 2009–2012 na stosunkowo wysokim poziomie.
- (121) W świetle powyższego Komisja stwierdza, że nie można uznać, jakoby spadek poziomu konsumpcji modułów fotowoltaicznych w 2012 r. był sam w sobie czynnikiem wystarczającym do naruszenia związku przyczynowego między przywozem szkła solarnego po cenach dumpingowych z ChRL a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny.
- (122) Podobnie, jako że popyt na moduły fotowoltaiczne utrzymywał się na stosunkowo wysokim poziomie w latach 2009–2012, a popyt na szkło solarne w tym samym okresie wzrósł o 65 %, wpływ pogorszenia się sytuacji finansowej producentów modułów fotowoltaicznych na przełomie 2011 i 2012 r. na konsumpcję szkła solarnego nie może być uznany sam w sobie za czynnik wystarczający do naruszenia ustalonego związku przyczynowego między przywozem szkła solarnego po cenach dumpingowych z ChRL a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny.
- (123) Wobec braku innych uwag wniosek przedstawiony w motywie 144 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostaje potwierdzony.

2.5. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (124) W świetle powyższego Komisja potwierdza swoje ustalenia przedstawione w motywach 130–133 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zgodnie z którymi przywóz produktu objętego postępowaniem z kraju, którego dotyczy postępowanie, odbywał się w OD po cenach dumpingowych, które podcinały ceny sprzedaży przemysłu unijnego. Ponadto istnieje wyraźna zbieżność w czasie między wzrostem wielkości przywozu towarów po cenach dumpingowych a pogorszeniem się sytuacji przemysłu unijnego. Przywóz towarów po cenach dumpingowych konkurował bezpośrednio z produkcją przemysłu unijnego, przez co przemysł unijny tracił rentowność i udział w rynku w okresie badanym. Powyżej przeanalizowano inne możliwe przyczyny powstania szkody i ustalono, że żadna z tych przyczyn, czy to badanych indywidualnie, czy łącznie, nie jest wystarczająca, aby naruszyć związek przyczynowy stwierdzony między przywozem towarów po cenach dumpingowych z ChRL a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny.
- (125) Nie dostarczono nowych dowodów pozwalających na zmianę tego ustalenia, zatem wobec braku innych uwag co do wniosków dotyczących związku przyczynowego Komisja potwierdza motywy 145 i 146 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

F. INTERES UNII

1. Interes przemysłu unijnego

- (126) Ze względu na brak uwag dotyczących interesu przemysłu unijnego Komisja potwierdza motywy 148–151 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2. Interes niepowiązanych importerów i przedsiębiorstw handlowych

- (127) Ze względu na brak uwag dotyczących interesu niepowiązanych importerów i przedsiębiorstw handlowych Komisja potwierdza motywy 152, 153 i 154 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

⁽¹⁾ Tabele 1-a i 1-b na s. 16 rozporządzenia Komisji (UE) nr 513/2013 z dnia 4 czerwca 2013 r. nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw i płytek) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej i zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 182/2013 poddające rejestracji przywóz tych produktów pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 152 z 5.6.2013, s. 5) („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych na przywóz paneli słonecznych”). Zgodnie z sekcją B rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych na przywóz paneli słonecznych produktem objętym dochodzeniem są moduły lub panele fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego oraz ogniwa i płytki w rodzaju stosowanych w modułach lub panelach fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego. Cienkowarstwowe moduły fotowoltaiczne nie podlegają zatem temu dochodzeniu, a ich konsumpcja nie jest przedmiotem postępowania.

⁽²⁾ Wyniki przedstawione w motywach 107–109 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych na przywóz paneli słonecznych zostały potwierdzone w motywach 245–265 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1238/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 325 z 5.12.2013, s. 1).

3. Interes dostawców surowców

- (128) Ze względu na brak uwag dotyczących interesu dostawców surowców Komisja potwierdza motyw 155 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4. Interes użytkowników

- (129) Zgłosił się jeden użytkownik, który stwierdził, że środki antydumpingowe nie będą miały wpływu na jego działalność, ponieważ dotąd nie wykorzystywał i nie zamierza wykorzystywać szkła solarnego produkowanego w ChRL.
- (130) Jeden producent eksportujący stwierdził, że nałożenie cła antydumpingowego na przywóz szkła solarnego z ChRL może przynieść niewielką korzyść unijnemu przemysłowi szkła solarnego, ale jednocześnie wyrządzić dużą szkodę unijnemu przemysłowi modułów fotowoltaicznych i urządzeń wykorzystujących energię słoneczną termiczną, ponieważ podmioty te będą musiały płacić więcej za produkt objęty postępowaniem. Ponadto w opinii tego producenta byłoby to szkodliwe z punktu widzenia przyjętego przez Unię celu ochrony środowiska, ponieważ spowodowałoby wzrost cen modułów fotowoltaicznych i urządzeń wykorzystujących energię słoneczną termiczną, natomiast byłoby korzystne dla przemysłu szkła solarnego, który zdaniem tego producenta jest wysoce energochłonny.
- (131) Jak stwierdzono w motywie 157 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, nałożenie ceł antydumpingowych będzie miało bardzo ograniczony wpływ (poniżej 1 %) na całkowity koszt modułów fotowoltaicznych. Nie otrzymano żadnych dowodów, które podawałyby w wątpliwość trafność tej analizy. Przytoczone twierdzenie zostaje zatem odrzucone.
- (132) Ponieważ nie otrzymano innych uwag dotyczących interesu Unii, Komisja potwierdza motywy 155–159 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5. Konkurencja

- (133) Ze względu na brak uwag dotyczących aspektów konkurencji, o których mowa w motywach 160–163 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Komisja potwierdza wspomniane motywy.

6. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (134) Nie wpłynęły żadne uwagi, które spowodowałyby zmianę analizy interesu Unii przedstawioną w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych. Komisja potwierdza zatem motyw 164 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

G. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

1. Poziom usuwający szkodę

- (135) Niektóre zainteresowane strony zakwestionowały przyjęcie docelowego zysku dla przemysłu unijnego na poziomie 8,3 %, jak ustalono w motywie 167 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, twierdząc, że jest on nierealistycznie wysoki. Strony te utrzymywały, że marża zysku wynosząca 8,3 % w 2010 r. była najwyższa w okresie badanym, ponieważ rok 2010 był najbardziej rentownym rokiem dla światowego przemysłu modułów fotowoltaicznych. Twierdziły one również, że unijny przemysł szkła solarnego nie byłby w stanie uzyskać tej samej marży zysku w 2012 r. w przypadku braku dumpingu, jako że globalny – w tym i unijny – przemysł modułów fotowoltaicznych rzekomo popadł w 2012 r. w głęboką recesję.
- (136) Komisja odrzuca to twierdzenie. Jako zysk docelowy Komisja przyjęła średni zysk osiągnięty przez producentów unijnych objętych próbą w 2010 r., kiedy przywóz produktu objętego postępowaniem nadal był niewielki, a więc nie mógł jeszcze zakłócić normalnych warunków konkurencji. W związku z tym marża zysku zastosowana w celu określenia poziomu usuwającego szkodę odpowiada marży w okresie, w którym przemysł unijny mógł racjonalnie oczekiwać zysku w normalnych warunkach konkurencji, nienaruszonych jeszcze przez przywóz po cenach dumpingowych⁽¹⁾.
- (137) Wreszcie dla przemysłu szkła solarnego okresem szczytowych wyników nie był rok 2010, jak twierdzą wspomniane strony, lecz 2011, kiedy to odnotowano największą konsumpcję w Unii i najwyższą wielkość sprzedaży przemysłu unijnego.
- (138) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jedna ze stron ponownie zakwestionowała marżę zysku przyjętą jako zysk docelowy. Twierdziła ona, że Komisja powinna wziąć pod uwagę wszystkie pozostałe czynniki, które miały wpływ na rentowność w OD. Utrzymywała ona, że rozsądny zysk docelowy nie powinien przekraczać 5 %.
- (139) Komisja odrzuca powyższe twierdzenie z następujących względów. Przyjęty zysk docelowy nie opiera się na oszacowaniu, lecz na rzeczywistym poziomie zysku osiągniętego przez przemysł unijny przed zakłóceniem konkurencji spowodowanym przez przywóz z ChRL po cenach dumpingowych. Zdaniem Komisji jest to rozsądny zysk, biorąc również pod uwagę, że sytuacja rynkowa nie była znacząco inna niż w OD, jeśli nie liczyć wpływu

⁽¹⁾ Zob. wyrok z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie T-462/04 HEG i Graphite India przeciwko Radzie (pkt 161–162).

przywozu z ChRL po cenach dumpingowych. Stwierdzenie wspomnianej strony w tym kontekście, że konsumpcja w 2010 r. była znacznie wyższa niż w 2012 r., jest niezgodne z rzeczywistą sytuacją. Jak wskazano w sekcji E.2.3 powyżej, konsumpcja w 2010 r. była podobna jak w 2012 r. Ponadto w 2010 r. przedsiębiorstwa przemysłu unijnego zwiększały moce produkcyjne z uwagi na spodziewany znaczny wzrost popytu, co miało negatywny wpływ na ich zysk w owym roku. Należy wreszcie stwierdzić, że zaproponowany docelowy zysk na poziomie 5 % jest arbitralny, ponieważ nie opiera się na żadnych danych ani rzeczywistych obliczeniach; z tego też względu zostaje on odrzucony.

- (140) Skarżący twierdził z kolei, że przyjęta marża zysku jest zbyt niska i Komisja powinna zwiększyć ją do 15 %, ponieważ zysk skarżącego za 2010 r. był wyższy niż 10 %. Utrzymywał on, że niższe marże zysku najwyraźniej osiągnięte w 2010 r. przez pozostałych producentów unijnych objętych próbą rzekomo nie odzwierciedlają w reprezentatywny sposób zysku, którego można zasadnie oczekiwać przy braku nieuczciwego przywozu. Skarżący domyśla się istnienia przyczyn związanych z polityką zarządzania lub innymi kwestiami dotyczącymi tych przedsiębiorstw – np. krótkoterminowej polityki cenowej nastawionej na uzyskanie udziału w rynku – wskutek których uzyskały one w owym roku niższą marżę i jako jedne z pierwszych doznały szkody spowodowanej przywozem po cenach dumpingowych.
- (141) Komisja nie przyjmuje tego stwierdzenia. Jak wyjaśniono powyżej w niniejszej sekcji, zdaniem Komisji średni zysk w 2010 r. w odniesieniu do całego przemysłu unijnego właściwie odzwierciedla średni zysk w normalnych warunkach konkurencji. Wnioskowi temu nie przeczy fakt, że niektóre przedsiębiorstwa przemysłu unijnego podjęły decyzje dotyczące zarządzania, których wynikiem były marże zysku niższe lub wyższe niż w przypadku innych przedsiębiorstw tej samej branży. Istnienie takich różnic jest w istocie nieodłączną cechą zachowań przedsiębiorstw w gospodarce rynkowej.
- (142) Wobec braku innych uwag Komisja potwierdza metodykę opisaną w motywach 166–169 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

2. Środki ostateczne

- (143) W świetle wniosków dotyczących dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii oraz zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem na poziomie marginesów szkody, zgodnie z zasadą niższego cła. W związku z tym w niniejszym przypadku należy ustalić stawkę należności celnej na poziomie stwierdzonych marginesów szkody.
- (144) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń skarżący twierdził, że tymczasowe cła *ad valorem* nie były skuteczne. Zwrócił się zatem do Komisji o wprowadzenie ostatecznych środków w formie minimalnej ceny importowej („MCI”). Skarżący twierdził, że dzięki MCI środki zyskałyby na skuteczności, zwłaszcza gdyby wprowadzono dwie różne MCI w odniesieniu do szkła solarne powlekane i niepowlekane. Skarżący przedstawił następujące argumenty.
- (145) Po pierwsze skarżący twierdził, że po OD producenci eksportujący sprzedawali szkło powlekane na rynek UE po tej samej cenie, po której wcześniej w OD sprzedawali szkło solarne niepowlekane. Utrzymywał ponadto, że szkło powlekane charakteryzuje się wyższymi kosztami produkcji niż szkło niepowlekane i w związku z tym zazwyczaj jest sprzedawane po cenach o 20 %–25 % wyższych niż szkło niepowlekane.
- (146) Po drugie skarżący twierdził, że po OD spadł w Unii popyt na szkło solarne niepowlekane, a wzrósł popyt na szkło powlekane. Użytkownicy coraz częściej kupowali szkło solarne powlekane zamiast niepowlekanego. W konsekwencji powlekane szkło solarne stanowiło prawie całość przywozu z ChRL do UE w drugim półroczu 2013 r., podczas gdy w OD miała miejsce sytuacja odwrotna.
- (147) Środki antydumpingowe mogą istotnie przybierać rozmaite formy. Komisja ma dużą swobodę w wyborze formy danego środka, jednakże jej celem pozostaje usunięcie skutków dumpingu wyrządzającego szkodę.
- (148) W toku dochodzenia potwierdzono, że pomiędzy szkłem solarnym niepowlekanym a powlekanym istnieje znaczna różnica kosztów i cen, wynikająca z różnic w charakterystyce technicznej obu produktów. Szkło solarne powlekane, które w zależności od zastosowanej technologii może być powlekane jednostronnie lub obustronnie, charakteryzuje się większą przepuszczalnością niż szkło solarne niepowlekane i może mieć dodatkowe właściwości pod względem samooczyszczania, odporności na zabrudzenia lub twardości. Szkło solarne niepowlekane o wysokiej jakości może osiągać przepuszczalność promieniowania słonecznego do 92 %. Powlekanie może zmniejszyć odbicie o około 3 % na każdą powleconą stronę, dzięki czemu przepuszczalność szkła solarne powlekanego jednostronnie wzrasta maksymalnie do 95 %, a powlekanego obustronnie – maksymalnie do 98 %.

- (149) W OD 81 % szkła solarnego przywożonego z ChRL i sprzedawanego w UE stanowiło szkło niepowlekane, a zaledwie 19 % – szkło powlekane. Stwierdzona różnica zarówno ceny, jak i kosztu między szkłem solarnym niepowlekanym a powlekanym w OD wynosiła ok. 30 %.
- (150) Komisja uważa jednak, że dowody przedstawione przez skarżącego nie miały wystarczającego potwierdzenia. Ponadto Komisja nie dysponuje wystarczającymi dowodami ani danymi z innych źródeł, aby móc stwierdzić, że od czasu wprowadzenia tymczasowych środków antydumpingowych nastąpiło przesunięcie popytu ze szkła solarnego niepowlekanego na szkło powlekane i że ceny, w szczególności szkła powlekanego, znacznie spadły, jak twierdzi skarżący.
- (151) W związku z tym Komisja nie może zaakceptować przytoczonego stwierdzenia i uważa za właściwe nałożenie cła *ad valorem*, nie zaś wprowadzenie MCI. Niemniej jednak, aby uwzględnić przedstawione powyżej zastrzeżenia, stworzone zostaną dwa osobne kody Zintegrowanej Taryfy Wspólnot Europejskich („kody TARIC”) dla szkła solarnego powlekanego i niepowlekanego. Umożliwi to Komisji wnikliwe monitorowanie rozwoju sytuacji na rynku i podjęcie w odpowiednim czasie decyzji, czy konieczne są dodatkowe środki.
- (152) Komisja przypomina również, że w przeszłości wykorzystywała MCI w szczególnych okolicznościach, zwłaszcza w następujących sytuacjach:
- szczególnie wysoka cena eksportowa jednego rodzaju produktu, co oznaczało, że nie miał miejsca dumping w odniesieniu do tego rodzaju produktu ⁽¹⁾,
 - względy związane z siłą rynkową producentów unijnych i ich udziałem w rynku, które powodowały konieczność zapewnienia – ze względów związanych z interesem Unii – aby ceny przywozu nie przekraczały pewnego poziomu ⁽²⁾.
- (153) Ponadto minimalne ceny importowe stosowano głównie dla produktów jednorodnych, nie zaś dla takich produktów jak obecnie rozpatrywany, występujących w różnych rodzajach.
- (154) Również z tych powodów Komisja uważa, że wprowadzanie minimalnych cen importowych nie jest właściwe w przedmiotowej sprawie.
- (155) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń skarżący ponowił swój wniosek o wprowadzenie minimalnej ceny importowej i odniósł się do treści powyższych motywów 152–156 następująco.
- (156) Po pierwsze, w treści tych motywów rzekomo nie odniesiono się do kwestii skuteczności formy zastosowanych środków pod względem usunięcia szkodliwego wpływu dumpingu i subsydiów, co również stanowi ważną przesłankę na rzecz zastosowania MCI.
- (157) Po drugie, Komisja rzekomo nie wyjaśniła, dlaczego te kwestie są istotne w przedmiotowej sprawie oraz w jaki sposób przeważają nad interesem przemysłu unijnego.
- (158) Po trzecie, skarżący utrzymuje, że produkt jest wystarczająco jednorodny, aby umożliwić praktyczne administrowanie MCI, ponieważ dwa główne rodzaje produktu mają wyraźne cechy charakterystyczne, które umożliwiają należyte zróżnicowanie cen oraz łatwe administrowanie i monitorowanie, szczególnie że prawie całość przywozu szkła solarnego stanowi obecnie szkło powlekane.
- (159) W odniesieniu do pierwszego twierdzenia wydaje się, że istotnie nastąpiło przesunięcie popytu ze szkła solarnego niepowlekanego na szkło powlekane. Ponieważ jednak nie przedstawiono żadnych dodatkowych dowodów, Komisja nie może stwierdzić, że ceny, w szczególności szkła solarnego powlekanego, znacznie spadły. W związku z tym Komisja nie ma żadnych powodów, aby zmienić swój poprzedni wniosek, zgodnie z którym cła *ad valorem* są bardziej odpowiednie do usunięcia szkodliwego wpływu dumpingu i subsydiowania.
- (160) W odniesieniu do drugiej uwagi – przytoczone motywy służyły wykazaniu, że zdaniem Komisji w bieżącej sprawie nie byłoby właściwe wprowadzenie minimalnej ceny importowej, o ile twierdzenia przedstawione przez skarżącego nie zostałyby poparte dalszymi argumentami. Ponieważ tego nie dokonano, Komisja nie widzi konieczności dalszego analizowania korzyści wynikających dla przemysłu UE z ewentualnego wprowadzenia MCI.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 119/97 z dnia 20 stycznia 1997 r. nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych mechanizmów kołowych do segregatorów pochodzących z Malezji i Chińskiej Republiki Ludowej oraz stanowiące o ostatecznym poborze cła antydumpingowego (Dz.U. L 22 z 24.1.1997, s. 1), motyw 70.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 457/2011 z dnia 10 maja 2011 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz melaminy pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 124 z 13.5.2011, s. 2), motyw 76.

- (161) Jeśli chodzi o trzecią uwagę, skarżący nie zakwestionował wyróżnienia przez Komisję w ramach dochodzenia różnych rodzajów produktów i nie wykazał, że nie zaistniałaby różnica cenowa. Złożona przez producentów eksportujących propozycja zobowiązania, przewidująca różne MCI, również wskazuje, że różnice te są realne. Przytoczone stwierdzenie zostaje zatem odrzucone. Nawet jeżeli Komisja przyjąłaby stwierdzenie, że produkt objęty postępowaniem jest zasadniczo jednorodny, to jej zdaniem ta kwestia jest bez znaczenia, ponieważ wniosek dotyczący MCI zostaje odrzucony również z dwóch pozostałych powodów przedstawionych powyżej. Komisja przypomina również, że informacje odnoszące się do okresu następującego po okresie dochodzenia mogą być uwzględniane jedynie w wyjątkowych przypadkach (zob. art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego). Skarżący nie wykazali, że obecna sytuacja ma tak wyjątkowy charakter oraz że inne dostępne środki zaradcze, jak monitorowanie poprzez utworzenie dodatkowego kodu TARIC, nie byłoby wystarczające.
- (162) Podsumowując, Komisja niniejszym odrzuca przytoczone twierdzenia.
- (163) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń kilku producentów modułów fotowoltaicznych również zwróciło się o wprowadzenie MCI. Ich główne argumenty były następujące:
- po OD moce produkcyjne w odniesieniu do szkła solarnego znacznie spadły i wielu producentów unijnych ostatecznie wycofało się z rynku. Pozostało na nim jedynie trzech unijnych producentów, którzy nie są już w stanie pokryć więcej niż 50 % popytu europejskiego. Producenci modułów fotowoltaicznych muszą więc dla zaspokojenia swojego zapotrzebowania korzystać z dostaw z ChRL. Jeden z użytkowników twierdził, że byłby zmuszony do korzystania z dostaw wyłącznie od jednego lub dwóch producentów unijnych, którzy byłiby w stanie spełnić wymagania co do specyfikacji technicznej produktów,
 - wprowadzenie ceł w obecnie proponowanej formie zwiększyłoby znacznie koszty produktów w przypadku modułów fotowoltaicznych (o ok. 3 centy na jeden wat mocy, co rzekomo stanowi pięć procent MCI ustalonej w sprawie dotyczącej paneli słonecznych),
 - należy przyjąć taką MCI, która nie doprowadziłaby do wzrostu kosztów modułów fotowoltaicznych w UE.
- (164) Co się tyczy pierwszego argumentu, Komisja nie ma żadnych powodów, aby sądzić, że producenci unijni, którzy ograniczyli lub tymczasowo wstrzymali produkcję, nie wznowią działalności przy pełnym wykorzystaniu mocy produkcyjnych w sytuacji, gdy przywóz będzie ponownie odbywał się po uczciwych cenach. Jak opisano w motywach 106–112 powyżej, przemysł unijny dysponuje wystarczającymi mocami produkcyjnymi, aby zaspokoić całkowitą konsumpcję w Unii. Argument ten zostaje zatem odrzucony. Komisja odrzuca również twierdzenie jednego z użytkowników, że byłby on zmuszony do korzystania z dostaw wyłącznie od jednego lub dwóch producentów unijnych. W rzeczywistości chińscy producenci eksportujący byłiby w stanie w dalszym ciągu zapewniać dostawy na rynek unijny. Środki antydumpingowe, niezależnie od ich formy, mają zapewnić dokonywanie przywozu po uczciwych cenach; ich celem nie jest całkowite wyeliminowanie przywozu z ChRL.
- (165) Odnośnie do drugiego argumentu użytkownicy nie przedstawili żadnych dowodów na poparcie swoich twierdzeń. Komisja natomiast ustaliła w motywie 157 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, że wpływ proponowanych środków wyniósłby mniej niż 1 % całkowitych kosztów modułów fotowoltaicznych wytwarzanych przez przedsiębiorstwa, które współpracowały w ramach dochodzenia. Przytoczone twierdzenie zostaje zatem odrzucone.
- (166) Nie jest zatem konieczne zajęcie stanowiska co do trzeciego argumentu podanego przez producentów modułów fotowoltaicznych.
- (167) Równoległe z dochodzeniem antydumpingowym przeprowadzono dochodzenie antysubsydyjne. W związku ze stosowaniem zasady mniejszego cła i faktem, że ostateczne marginesy subsydiowania są niższe od poziomu usuwającego szkodę, Komisja powinna nałożyć ostateczne cło wyrównawcze na poziomie ustalonych ostatecznych marginesów subsydiowania, a następnie nałożyć ostateczne cło antydumpingowe do odpowiedniego poziomu usuwającego szkodę. Na podstawie powyższego ustala się następujące stawki nakładanych ceł:

Przedsiębiorstwo	Margines subsydiowania	Margines dumpingu	Poziom usuwający szkodę	Cło wyrównawcze	Cło antydumpingowe
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd	3,2 %	83,1 %	39,3 %	3,2 %	36,1 %
Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd	17,1 %	78,4 %	26,2 %	17,1 %	9,1 %

Przedsiębiorstwo	Margines subsydiowania	Margines dumpingu	Poziom usuwający szkodę	Cło wyrównawcze	Cło antydumpingowe
Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd	12,8 %	90,1 %	42,1 %	12,8 %	29,3 %
Henan Yuhua New Material Co., Ltd	16,7 %	41,6 %	17,1 %	16,7 %	0,4 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	12,4 %	84,7 %	36,5 %	12,4 %	24,1 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	17,1 %	90,1 %	42,1 %	17,1 %	25,0 %

- (168) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń bieżącego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) mają więc zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, i wyprodukowanego przez dane przedsiębiorstwa, tj. przez konkretne wymienione podmioty. Przywożony produkt objęty postępowaniem wyprodukowany przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, którego nazwa nie została wyraźnie wymieniona w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z przedsiębiorstwami wyraźnie wymienionymi, nie może korzystać z tych stawek i podlega stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Z uwagi na fakt, że współpraca ze strony producentów eksportujących kształtowała się na wysokim poziomie (ponad 80 %, zob. motyw 15 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych), ta stawka celna opiera się na najwyższym indywidualnym marginesie szkody ustalonym dla producentów eksportujących objętych próbą. Stawka celna stosowana do „pozostałych przedsiębiorstw współpracujących” opiera się na ważonej średniej dla eksporterów objętych próbą i ma zastosowanie do wszystkich współpracujących przedsiębiorstw nieobjętych próbą (oprócz Henan Yuhua, które podlega indywidualnie ustalonej stawce celnej, ponieważ zwróciło się ono z wnioskiem o przyznanie indywidualnego badania; zob. motyw 48 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych).
- (169) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji ⁽¹⁾ wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą krajową i eksportową, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W stosownych przypadkach rozporządzenie może zostać odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek cła.

3. Zobowiązania cenowe

- (170) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń trzech objętych próbą producentów eksportujących oraz przedsiębiorstwo Henan Yuhua zaoferowało zobowiązania cenowe zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Przewidują one różne MCI odpowiadające różnym grupom rodzajów produktu.
- (171) Komisja zwraca uwagę, że MCI zaproponowane przez wszystkie przedsiębiorstwa są znacznie niższe od poziomów cen niewyrządzających szkody, które ustalono w toku dochodzenia. W związku z powyższym w opinii Komisji nie są one ustalone na poziomie usuwającym szkodę zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (172) Nawet gdyby były one ustalone na poziomie usuwającym szkodę, wspomniane przedsiębiorstwa objęte próbą proponują kwartalne dostosowanie jedynie ceny szkła solarnego powlekanego na podstawie zmian cen na rynku modułów fotowoltaicznych. Komisja nie może przyjąć tej metody indeksacji z następujących względów.
- (173) Po pierwsze ceny wszystkich rodzajów produktu powinny być regularnie dostosowywane, w przeciwnym razie może wkrótce powstać sztucznie stworzona dysproporcja pomiędzy poziomami cen szkła solarnego powlekanego i niepowlekanego. Po drugie zdaniem Komisji nie jest właściwe dostosowanie cen szkła solarnego na podstawie cen, które płać użytkownicy końcowi (tj. cen modułów fotowoltaicznych). Mogłoby to prowadzić do nieuzasadnionego zawężania marż zysku przemysłu szkła solarnego, gdyby np. ceny modułów fotowoltaicznych obniżyły się w wyniku spadku cen innych składników tych modułów.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Bruxelles/Brussel, Belgia.

- (174) Ogólnie rzecz biorąc, Komisja uznaje za stosowną indeksację MCI na podstawie cen surowców. W tym przypadku stwierdzono jednak, że żaden surowiec nie odpowiada za znacząco wysoką część całkowitych kosztów produkcji.
- (175) Komisja stwierdziła również, że w OD ceny szkła solarne w ChRL i Turcji podlegały znacznym wahaniom.
- (176) Ponadto istnieje wysokie ryzyko wzajemnej kompensacji cen, gdyż niektóre spośród wspomnianych przedsiębiorstw sprzedają tym samym klientom produkt objęty postępowaniem oraz inne produkty. Wreszcie wydaje się, że MCI proponowane przez przedsiębiorstwa objęte próbą nie obejmują wszystkich rodzajów produktu wytwarzanych przez danych producentów eksportujących. Czynniki te sprawiają, że skuteczna realizacja zobowiązań jest nierealna i byłaby trudna do monitorowania.
- (177) W związku z tym z powodów określonych powyżej Komisja odrzuca wspomniane oferty zobowiązań.

4. Ostateczne pobranie cła tymczasowego

- (178) Ze względu na ustaloną wysokość marginesów dumpingu oraz zważywszy na poziom szkody, jaką poniósł przemysł unijny, należy dokonać ostatecznego poboru kwot zabezpieczonych w formie tymczasowego cła antidumpingowego nałożonego rozporządzeniem w sprawie ceł tymczasowych. Zabezpieczone kwoty przekraczające sumę ostatecznych stawek ceł antidumpingowych i wyrównawczych należy zwolnić.

5. Egzekwowanie środków

- (179) Jeśli warunki rynkowe ulegną znacznej zmianie po wprowadzeniu środków ostatecznych, Komisja może z własnej inicjatywy dokonać przeglądu formy środków, aby ocenić, czy przynoszą one zamierzone skutki w zakresie usuwania szkody i czy uzasadniona jest zmiana formy środków.
- (180) W celu jak najlepszej ochrony przed możliwą absorpcją środków Komisja zamierza w przypadku otrzymania dowodów takich praktyk natychmiast wszcząć przegląd na podstawie art. 12 ust. 1 rozporządzenia podstawowego i może poddać przywóz wymogowi rejestracji zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z art. 12 ust. 3 rozporządzenia podstawowego kwota nałożonego cła może zostać zwiększona maksymalnie do dwukrotności pierwotnej kwoty.
- (181) Komisja będzie opierać się między innymi na informacjach uzyskanych w ramach nadzoru nad przywozem, przekazywanych przez krajowe organy celne, oraz na informacjach dostarczanych przez państwa członkowskie na podstawie art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.
- (182) Komitet ustanowiony na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego nie wydał opinii,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło antidumpingowe na przywóz szkła solarne zawierającego płaskie hartowane szkło sodowo-wapniowe, o zawartości żelaza mniejszej niż 300 ppm, współczynnika przepuszczalności promieniowania słonecznego wyższej niż 88 % (pomiar dokonany przy zakładanych parametrach AM 1,5 300-2 500 nm), odporności na działanie wysokich temperatur do 250 °C (pomiar dokonany zgodnie z normą EN 12150), odporności na szok termiczny $\Delta 150$ K (pomiar dokonany zgodnie z normą EN 12150) i o wytrzymałości mechanicznej 90 N/mm² lub większej (pomiar dokonany zgodnie z normą EN 1288-3), obecnie objętego kodem CN ex 7007 19 80 i pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej. Szkło solarne powlekane (jednostronnie lub obustronnie) obejmuje się kodem TARIC 7007 19 80 19, a szkło solarne niepowlekane obejmuje się kodem TARIC 7007 19 80 11.

2. Stawki ostatecznego cła antidumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocleniem są następujące dla produktu opisanego w ust. 1 i wyprodukowanego przez przedsiębiorstwa wymienione w poniższej tabeli:

Przedsiębiorstwo	Cło antidumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd	36,1 %	B943
Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd	9,1 %	B944
Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd	29,3 %	B945
Henan Yuhua New Material Co., Ltd	0,4 %	B946

Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku I	24,1 %	
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	25,0 %	B999

3. Stosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi być zgodna z wymogami określonymi w załączniku II. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje stawka cła mająca zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowych ceł antydumpingowych na podstawie rozporządzenia Komisji (UE) nr 1205/2013 ⁽¹⁾ zostają ostatecznie pobrane. Kwoty zabezpieczone przekraczające sumę stawek ceł antydumpingowych określonych w art. 1 ust. 2 i ceł wyrównawczych przyjętych rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 471/2014 ⁽²⁾ zostają zwolnione.

Artykuł 3

W przypadku gdy jakkolwiek nowy producent eksportujący w Chińskiej Republice Ludowej dostarczy Komisji wystarczające dowody potwierdzające, że:

- nie prowadził wywozu do Unii produktu, o którym mowa w art. 1 ust. 1, w okresie objętym dochodzeniem (od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r.),
- nie jest powiązany z żadnym eksporterem lub producentem w Chińskiej Republice Ludowej, który podlega środkom wprowadzonym na mocy niniejszego rozporządzenia,
- rzeczywiście dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii po upływie okresu objętego dochodzeniem, na podstawie którego wprowadzono środki, lub zaciągnął nieodwołalne zobowiązanie umowne na wywóz znaczących ilości do Unii,

art. 1 ust. 2 może zostać zmieniony poprzez dodanie nowego producenta eksportującego do współpracujących przedsiębiorstw nieobjętych próbą, w stosunku do których zastosowanie ma średnia ważona stawka cła w wysokości 24,1 %.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 maja 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1205/2013 z dnia 26 listopada 2013 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz szkła solarnego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 316 z 27.11.2013, s. 8).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 471/2014 z dnia 13 maja 2014 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz szkła solarnego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (zob. s. 23 niniejszego Dziennika Urzędowego).

ZAŁĄCZNIK I

Współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą, którym nie przyznano postępowania indywidualnego

Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
Henan Ancai Hi-Tech Co., Ltd	B947
Henan Succeed Photovoltaic Materials Corporation	B948
Avic Sanxin Sol-Glass Co. Ltd; Avic (Hainan) Special Glass Material Co., Ltd	B949
Wuxi Haida Safety Glass Co., Ltd	B950
Dongguan CSG Solar Glass Co., Ltd	B951
Pilkington Solar Taicang, Limited	B952
Zibo Jinxing Glass Co., Ltd	B953
Novatech Glass Co., Ltd	B954

ZAŁĄCZNIK II

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 3, musi zawierać następujące informacje:

1. Nazwa i stanowisko pracownika podmiotu wydającego fakturę handlową.
2. Oświadczenie o następującej treści:

„Ja, niżej podpisany, poświadczam, że szkło solarne w ilości (powierzchnia w m²), sprzedawane na wywóz do Unii Europejskiej i objęte niniejszą fakturą, zostało wytworzone przez (nazwa i siedziba przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w Chińskiej Republice Ludowej. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”.

3. Data i podpis pracownika podmiotu wydającego fakturę handlową.
-